

УДК 341.1/8:349.6

Б.А. Мельникович,
аспірант кафедри міжнародного публічного права
Київського національного торговельно-економічного університету

ГЛОБАЛЬНИЙ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ МОРСЬКОГО БІОРІЗНОМАНІТТЯ ВІД НАСЛІДКІВ РИБАЛЬСТВА В МОРСЬКИХ РАЙОНАХ ЗА МЕЖАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ

Аннотація. В статті досліджується існуючий механізму захисту морського біорізноманіття від наслідків рибальства в морських районах за межами національної юрисдикції, виявляються прогалини в ньому та надається висновок щодо необхідності створення глобального механізму захисту морського біорізноманіття в рамках майбутнього міжнародного договору в сфері захисту морського середовища, який розробляється під егідою ООН.

Ключові слова: рибальство, морські живі ресурси, морська біологічна різноманітність, регіональні рибогосподарські організації, відкрите море.

Постановка проблеми. У 2004 році в Резолюції 59/24 Генеральна Асамблея ООН визначила коло прогалин в сфері міжнародно-правового захисту морського біорізноманіття за межами національної юрисдикції, котрі здійснюють негативний вплив на морські екосистеми. Ці прогалини стосуються, в першу чергу захисту морського середовища від таких негативних наслідків промислу морських живих ресурсів як надмірна експлуатація морських живих ресурсів та застосування хижацьких методів промислу [1].

Завдання визначити можливі шляхи вирішення виявлених проблем було покладено на Спеціальну неофіційну робочу групу відкритого складу для вивчення питань, що стосуються збереження та сталого використання морського біологічного різноманіття за межами дії національної юрисдикції (далі — СНРГ). Впродовж своїх засі-

дань з 2006-го по 2015-й рік учасники СНРГ вказували на існуючі та невирішені міжнародним правом проблеми сфері захисту морського середовища: не було встановлено правил ведення донного промислу, механізму захисту від «хижацьких» методів рибальства, включаючи перелов та прилов, механізму захисту від незаконного, непідзвітного та нерегульованого промислу (далі — ННН промисел), а також правил управління морськими живими ресурсами, відмова від участі в світових і регіональних рибогосподарських нормативних актах і їх недотримання. СНРГ дійшла до висновку про необхідність розробки міжнародного юридично обов'язкового документу про збереження і стале використання морського біологічного різноманіття в районах за межами дії національної юрисдикції, для чого в 2015 році Генеральною Асамблеєю ООН було ство-

рено відповідний Підготовчий комітет [2].

Підготовчий комітет зазначив про необхідність впровадження всеосяжного глобального режиму для більш ефективного вирішення питання про збереження і стале використання морського біологічного різноманіття в районах за межами дії національної юрисдикції, зокрема, шляхом створення морських охоронюваних районів (далі — МОР), проте не визначив, які саме захисні заходи будуть застосовуватися в таких МОР з метою збереження морського біорізноманіття від наслідків рибальства, а також не окреслив механізм забезпечення вимог таких захисних заходів [3].

За таких умов надзвичайно важливим є розроблення положень майбутнього міжнародного договору щодо ефективного механізму захисту морського біорізноманіття в морських районах за межами національної юрисдикції від негативних наслідків рибальства, адже наразі на 50% території Землі, які займають такі морські райони [4, стор. 1] майже не захищені від найбільшої загрози морському біорізноманіттю [5].

Огляд останніх досліджень і публікацій. Питанню актуальних проблем міжнародно-правового регулювання захисту морського біорізноманіття за межами національної юрисдикції присвячено ряд досліджень таких науковців як К.А. Бекашев, Д.К. Бекашев, Д. Робертс, К. Скот, Д. Фрістон, проте питання розробки рамкових положень глобального міжнародного договору у відповідній сфері в їх роботах не піднімалось.

Метою статті є дослідження існуючого механізму захисту морського біорізноманіття від наслідків рибальства в морських районах за межами національної юрисдикції, виявлення

прогалин в ньому та надання висновку щодо необхідності створення глобального механізму захисту морського біорізноманіття в рамках майбутнього міжнародного договору в сфері захисту морського середовища, який розробляється під егідою ООН.

Виклад основного матеріалу. Наразі основою міжнародно-правового регулювання захисту морського біорізноманіття в морських районах за межами національної юрисдикції є Конвенція ООН з морського права (далі — ЮНКЛОС), Угода про здійснення положень Конвенції ООН з морського права від 10 грудня 1982 року, які стосуються збереження транскордонних рибних запасів та запасів далеко мігруючих риб і управління ними (далі — Угода ООН 1995 року) та Конвенція про охорону біологічного різноманіття (далі — КБР).

Стаття 194 ЮНКЛОС передбачає, що «держави відповідно до своїх можливостей індивідуально або, залежно від обставин, разом вживають всіх сумісних з цією Конвенцією заходів, які необхідні для запобігання, скорочення і збереження під контролем забруднення морського середовища з будь-якого джерела, використовуючи для цієї мети найкращі практично застосовні, наявні в їхньому розпорядженні заходи, і намагаються погоджувати свою політику в цьому відношенні». Заходи, які необхідно прийняти, включають в себе ті, які необхідні для захисту і збереження «рідкісних або вразливих екосистем, а також природного середовища видів риб та інших форм морських організмів, запаси яких виснажені, або піддаються загрозі чи небезпеці». Конвенція вимагає від держав сприяння дотриманню заходів для збереження морських живих ресурсів відкритого моря, співпраці між державами в галузі

збереження, включаючи створення рибогосподарських організацій або інших механізмів міжнародного співробітництва (ЮНКЛОС, ст. 117, 118) [6]. Варто зазначити, що стаття 87 ЮНКЛОС встановлює свободу відкритого моря та свободу рибальства в морських районах за межами національної юрисдикції, проте свобода відкритого моря здійснюється відповідно до умов, визначених міжнародним правом.

Таким чином, визначаючи основи міжнародно-правового режиму вод відкритого моря, ЮНКЛОС не покладає на держави конкретні зобов'язання щодо захисту морського біорізноманіття в даних морських районах. На думку Фрістона, можливість користуватися свободою відкритого моря не є безумовною, а тягне за собою виконання обов'язків, зокрема, дотримуватись положень глобальних та регіональних міжнародних договорів із захисту морського середовища. Саме тому, якщо здійснення таких свобод відкритого моря, як свобода судноплавства, чи свобода рибальства несуть загрозу морському середовищу, можливість здійснення таких свобод має бути обмежена таким чином, щоб не порушувати зобов'язання держав щодо захисту морського середовища [7, стор. 201].

Більш конкретні зобов'язання держав щодо захисту морського біологічного різноманіття встановлює Угода ООН 1995 року. Відповідно до ч. 1, 2 ст. 18 Угоди ООН 1995 року, держава, судна якої ведуть рибний промисел у відкритому морі, вживає необхідних заходів для забезпечення того, щоб судна, що плавають під її прапором, дотримувались субрегіональних і регіональних заходів для збереження та управління і щоб такі судна не займались будь-якою діяльністю, яка

підриває ефективність таких заходів. Держава дозволяє використання суден, що плавають під її прапором, для рибальства у відкритому морі тільки у тому випадку, якщо вона здатна ефективно нести свою відповідальність за такі судна [8].

Частина 3 ст. 18 Угоди ООН 1995 року визначає заходи, які мають вживатися державою по відношенню до суден, що плавають під її прапором, зокрема, такі заходи включають:

- контроль за такими суднами у відкритому морі за допомогою риболовних ліцензій, дозволів або дозвільних свідоцтв відповідно до будь-яких застосовних процедур, узгоджених на субрегіональному, регіональному або світовому рівні;

- забезпечення того, щоб судна під прапором держави не займались недозволеним рибним промислом у районах під національною юрисдикцією інших держав;

- вимоги щодо реєстрації та своєчасного повідомлення про місцезнаходження судна, улов видів, які є або не є об'єктом спеціалізованого промислу, промислове зусилля та інших відповідних промислових даних згідно з субрегіональними, регіональними та світовими стандартами збору таких даних;

- вимоги щодо перевірки улову видів, які є або не є об'єктом спеціалізованого промислу, за допомогою таких заходів, як програми використання спостерігачів, інспекційні схеми, звіти про вивантаження, нагляд за перевалкою і моніторинг вивантажуваних уловів, ринкова статистика;

- регулювання риболовної діяльності з метою забезпечення виконання субрегіональних, регіональних або всесвітніх заходів, у тому числі спрямованих на максимальне скорочення вилову видів, що не є об'єктом спеціалізованого промислу [8].

Стаття 2 КБР визначає термін «біологічне різноманіття» як різноманітність живих організмів з усіх джерел, включаючи, серед іншого, наземні, морські та інші водні екосистеми і екологічні комплекси, частиною яких вони є; це поняття включає в себе різноманітність у рамках виду, між видами і різноманіття екосистем. Відповідно до цієї ж статті, екосистема — це динамічний комплекс угруповань рослин, тварин і мікроорганізмів, а також їх неживого навколишнього середовища, взаємодіючих як єдине функціональне ціле. Таким чином, захист морського біорізноманіття передбачає захист морських екосистем в цілому та морських видів, що складають такі екосистеми, адже нанесення шкоди популяції одного виду призведе до завдання шкоди всій екосистемі [9].

ВПреамбулі КБР зазначено, що захист біологічного різноманіття має велике значення для еволюції і збереження підтримуючих життя систем біосфери, підтверджуючи, що збереження біологічного різноманіття є спільною справою для всього людства (КБР, Преамбула). Відповідальність за збереження біорізноманіття покладається на держави-сторони КБР. Так статтею 4 КБР встановлено, що вона застосовується до кожної Договірної Сторони:

— у тому, що стосується компонентів біологічного різноманіття у межах її національної юрисдикції; і

— у тому, що стосується процесів і діяльності, незалежно від місця прояви їх наслідків, що здійснюються під юрисдикцією або контролем, як у межах її національної юрисдикції, так і за межами національної юрисдикції. Даним пунктом, зокрема, наголошується на праві держави прапора здійснювати юрисдикцію над суднами, що плавають під її прапором, проте

не встановлюється механізм захисту біологічного різноманіття за межами національної юрисдикції.

Відповідно до ст. 8 КБР, з метою захисту біологічного різноманіття *in-situ*, кожна держава-сторона КБР, наскільки це можливо і доцільно:

— встановлює систему охоронних територій або територій, в яких необхідно приймати спеціальні заходи для збереження біологічного різноманіття;

— розробляє, при необхідності, керівні принципи відбору, встановлення і раціонального використання охоронних територій або територій, у яких необхідно приймати спеціальні заходи для збереження біологічного різноманіття;

— сприяє захисту екосистеми, природних місць мешкання і збереженню життєздатних популяцій видів у природних умовах;

— приймає заходи щодо реабілітації і відновлення деградованих екосистем і сприяє відновленню видів, які є під загрозою, зокрема, шляхом розробки і здійснення планів та інших стратегій раціонального використання;

— у випадках, коли виявлено факт значного несприятливого впливу на біологічне різноманіття, регламентує чи регулює відповідні процеси і категорії діяльності [9].

Таким чином вищезазначені міжнародні договори визначають лише загальні рамки для захисту морського біологічного різноманіття та не встановлюють механізму такого захисту. Для того, щоб з'ясувати, які заходи можуть вживатися в рамках майбутнього міжнародно-правового механізму захисту морського біорізноманіття, необхідно звернутися до існуючого досвіду такого захисту, який наразі встановлюється в рамках регіональних рибогосподарських організацій.

Угода ООН 1995 року, таким чином, хоч і не встановлює захисних заходів в конкретних районах відкритого моря безпосередньо, але наразі являється міжнародно-правовою основою для встановлення таких заходів регіональними рибогосподарськими організаціями та/або договорами. КБР, в свою чергу, встановлює обов'язок держав встановлювати захист не тільки окремих морських видів, зокрема тих, які є об'єктом промислу, а й екосистем як сукупність їх елементів, що знаходяться у тісній взаємодії.

На основі вищенаведених міжнародних договорів такі регіональні міжнародні договори та організації як Конвенція про охорону морського середовища Північно-Східної Атлантики (далі — Конвенція ОСПАР), Конвенція про майбутнє багатостороннього співробітництва в галузі риболовлі в Північно-Східній частині Атлантичного океану (далі — Конвенція НЕАФК) та таких регіональних рибогосподарських організацій як Організація з рибальства у Північно-західній Атлантиці (далі — НАФО), Південно-атлантична організація з рибальства (далі — СЕАФО) та Комісія з риболовства у західній та центральній частині Тихого океану (далі — ВПКФК) встановлюють захисні заходи щодо морських живих ресурсів, що є об'єктом промислу. В цілому, їх діяльність спрямована на:

1) Встановлення вимог до снастей, що використовуються для промислу. Так, ст. 7 Конвенції НЕАФК встановлено, що НЕАФК може розглядати *inter alia* заходи щодо регулювання знарядь лову, включаючи розмір вічка рибальських сіток [10]. Актами ВКПФК встановлена заборона дрифтерного лову з використанням сітей більш ніж 2,5 км в довжину [11].

2) Визначення видів, промисел яких обмежений або заборонений, а також

районів, де певний вид промислу обмежений, або заборонений. Так, квоти на вилов встановлені відповідними рекомендаціями НЕАФК щодо таких видів, як наприклад, путасу північна [12] та морський окунь, щодо якого також визначений період, у який дозволяється вести промисел [13]. Крім того, промисел катрану звичайного [14], оселедцевої атлантичної акулки [15] заборонений у зоні дії Конвенції НЕАФК, а також в окремих її районах встановлене загальне обмеження на тоннаж вилову риби роду макрурус [16]. Заходами зі збереження та примусу, затвердженими Рішенням НАФО № 18-01 (далі — ЗЗП НАФО) встановлені квоти на вилов таких видів як білий минь, тріска, деякі види роду камбала, окунь (квоту на вилов якого має також Україна), креветка тощо.

Стаття 17 ЗЗП НАФО визначає райони, в яких ведення донного промислу заборонено і період року, коли така заборона діє [17]. Захисним заходом 32/16 встановлений загальний дозволений вилов патагонського кликача, видів глибоководних червоних крабів, хоплостета помаранчевого тощо [18]. Крім того, Захисним заходом 25/12 визначені заходи щодо захисту морських птахів та акул від діяльності людини в зоні дії Конвенції СЕАФО [19]. Також, Заходом зі збереження ВКПФК 2017-08 встановлено обмеження на вилов тунця [20].

Конвенція ОСПАР окремо визначає такий предмет захисту як оселища морських видів, а також місця розмноження, розплідники і райони годування молодняку [21].

3) Встановлення механізму боротьби з ННН промислом, який передбачає, як правило:

а) Встановлення обов'язку суден здійснювати звітність щодо вилову

визначених морських видів. Так, відповідно дост. 12 ЗЗП НАФО [17], судна зобов'язані направляти уповноваженому органу держави прапора інформацію про всі вилови акул. Згідно ст. 10 Схеми контролю і примусу НЕАФК(далі – СКП НЕАФК), держави повідомляють НЕАФК попередню місячну статистику щодо уловів видів, промисел яких регулюється рекомендаціями Комісії НЕАФК [22]. А відповідно до ст. 14 Системи спостереження, інспекції, дотримання та виконання СЕАФО, держави прапора повинні забезпечити, щоб їх судна, що мають на борту вилов, добутий у зоні дії Конвенції, вивантажували такий вилов у портах держав-членів СЕАФО[23].

б) В рамках більшості зазначених регіональних рибогосподарських організацій/договорів прийняті акти, що регулюють порядок проведення інспекції суден як тих, що плавають під прапором держав-учасниць вищезазначених організацій/договорів, так і суден третіх держав. Такі інспекції можуть проводитись як в морі, так і впортах держав-учасниць таких організацій/договорів на предмет дотримання суднами захисних заходів, встановлених в зоні дії відповідного договору. Що стосується інспекції суден держав-нечленів НЕАФК в порту держав-членів НЕАФК, ст. 38-bis визначено, що судну забороняється здійснювати вивантаження або перевантаження будь-якої риби до закінчення перевірки, яка документується інспекційним рапортом, на предмет дотримання суднами держав-нечленів НЕАФК рекомендацій НЕАФК при здійсненні рибальства [22].

Якщо в ході інспекції буде виявлено, що судно (під прапором як держави-учасниці НЕАФК, так і третіх держав) порушувало рекомендації НЕАФК

(наприклад, такі, що встановлюють обмеження або заборону вилову певного виду), таке судно вважатиметься таким, що здійснює ННН промисел. Варто зазначити, що аналогічні заходи щодо інспекції суден застосовуються в рамках всіх вищезгаданих регіональних рибогосподарських організацій/договорів.

Внаслідок занесення в рамках вищезазначених регіональних рибогосподарських організацій/договорів судна до списку суден, що здійснюють ННН промисел, таким судам забороняється захід у порти держав-учасниць відповідної організації/договору, їм забороняється вести промисел у водах під юрисдикцією держав-учасниць відповідної організації/договору, такі держави забороняють імпорт риби, вивантаженої з суден, що включені до списку суден, що здійснюють ННН промисел, а також держави-учасниці відповідної організації/договору забороняють імпортерам, перевізникам та іншим зацікавленим учасникам здійснювати перевантаження і продаж риби, виловленої такими суднами.

Висновок. Зазначивши про необхідність захисту морського біологічного різноманіття та визначивши МОР в якості основного інструменту такого захисту, в рамках майбутнього міжнародного договору у сфері захисту морського середовища за межами національної юрисдикції, Підготовчий комітет не вказав на можливі заходи, які можуть прийматися в МОР з метою захисту морського біорізноманіття від наслідків промислу морських живих ресурсів. За таких обставин, Підготовчому комітетові доречно звернутись до досвіду застосування таких заходів в рамках таких регіональних міжнародних договорів як Конвенція ОСПАР, Конвенція НЕАФК та таких регіональних рибогосподарських організацій як

НАФО, СЕАФО та ВПКФК. В рамках майбутнього міжнародного договору в сфері захисту морського середовища за межами національної юрисдикції доречно встановити можливість встановлення вимог до снастей, що використовуються для промислу та визначення видів, промисел яких обмежений або заборонений, а також районів, де певний вид промислу обмежений, або заборонений.

Оскільки Підготовчим комітетом не було запропоновано механізму забез-

печення виконання вимог правового режиму, встановленому в МОР. Для вирішення зазначених прогалин у майбутньому договорі пропонується, спираючись на досвід регіональних рибогосподарських організацій/договорів, передбачити можливість застосування державами-учасницями даного договору портових інспекцій суден, що здійснюють промисел у відповідних МОР, а також обліку суден, що здійснюють у відповідних МОР ННН промисел.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. A/RES/59/24 [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <https://undocs.org/ru/A/RES/59/24>.
2. A/RES/69/292 [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <https://undocs.org/en/A/RES/69/292>.
3. A/AC.287/2017/PC.4/2 [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/AC.287/2017/PC.4/2&Lang=E.
4. Freestone D. The Final Frontier: The Law of the Sea Convention and Areas beyond National Jurisdiction [Електронний ресурс] / David Freestone. — 2012. — Режим доступу до ресурсу: <https://www.law.berkeley.edu/files/Freestone-final.pdf>.
5. Major threats [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <http://www.iucnffsg.org/freshwater-fishes/major-threats/>.
6. Конвенція Організації Об'єднаних Націй з морського права [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_057/stru#Stru.
7. Freestone D. International Governance, Responsibility and Management of Areas beyond National Jurisdiction / David Freestone. // The International Journal of Marine and Coastal Law. — 2012. — №2. — С. 191-204
8. Угода про виконання положень Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права від 10 грудня 1982 року, які стосуються збереження транскордонних рибних запасів та запасів далеко мігруючих риб і управління ними [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_560.
9. Конвенція про охорону біологічного різноманіття від 1992 року [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_030.
10. Convention on Future Multilateral Cooperation in Northeast Atlantic Fisheries [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <https://www.neafc.org/system/files/Signed-version-of-1980-convention.pdf>.
11. Conservation and Management Measure 2008-04 [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <https://www.wcpfc.int/system/files/CMM%202008-04%20%5BDriftnets%5D.pdf>.
12. Recommendation on Conservation and Management Measures for Blue Whiting in the NEAFC Regulatory Area for 2018 [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: http://www.neafc.org/system/files/Rec_18_Blue-Whiting.pdf.
13. Recommendation on Conservation and Management Measures for Deep and Shallow Pelagic Redfish in the Irminger Sea and Adjacent Waters in the NEAFC Convention Area for 2018 [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: http://www.neafc.org/system/files/Rec_01_Redfish-Irminger-Sea-2018.pdf.
14. Recommendation on Conservation and Management Measures for Spurdog (Squalus Acanthias) in the NEAFC Regulatory Area for 2017 and 2018 [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: http://www.neafc.org/system/files/Rec.13%20-%20Spurdogs_0.pdf.

15. Recommendation on Conservation and Management Measures for Porbeagle (*Lamna Nasus*) in the NEAFC Regulatory Area from 2016 to 2019 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.neafc.org/system/files/Rec7_Porbeagle-from-2016-2019.pdf.

16. Recommendation on the Conservation and Management of Roundnose Grenadier (*Coryphaenoides rupestris*), Roughhead Grenadier (*Macrourus berglax*), and Roughsnout Grenadier (*Trachyrinchus scabrus*) and other Grenadiers (*Macrouridae*) in the NEAFC Regulatory Area (Divisions Xb and XIIc, and Subdivisions XIIa1 and XIVb1) for 2018 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.neafc.org/system/files/Rec_08_Grenadiers_2018%28%28Divisions-Xb-and-XIIc-and-Subdivisions-XIIa1-and-XIVb1%29.pdf.

17. NAFO/COM Doc. 18-01. Conservation and Enforcement Measures 2018 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.nafo.int/Portals/0/PDFs/COM/2018/CEM-2018-web.pdf>

18. Conservation Measure 32/16: on Total Allowable Catches and related conditions for Patagonian Toothfish, Deep-Sea Red Crab, Alfonsino, Orange Roughy and Pelagic Armourhead for 2017 and 2018 in the SEAFO Convention Area. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.seafo.org/media/1945f4cf-663a-4370-ad47-4ccc8e99c659/SEAFOweb/CM/open/eng/CM32-16_.pdf.

19. Conservation Measure 25/12: On Reducing Incidental By-catch of Seabirds in the SEAFO Convention Area. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.seafo.org/media/fd7e9361-7daa-428d-aa10-59667370f029/SEAFOweb/CM/open/eng/CM25-12_.pdf.

20. Conservation and Management Measure 2017-08 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.wcpfc.int/system/files/CMM%202017-08%20Conservation%20and%20Management%20Measure%20for%20Pacific%20Bluefin%20Tuna.pdf>.

21. OSPAR Recommendation 2003/3 on a Network of Marine Protected Areas [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.ospar.org/documents?d=32571>.

22. NEAFC Scheme of Control and Enforcement [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.neafc.org/book/export/html/15254>.

23. SEAFO System [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.seafo.org/media/9396af91-f45a-42a0-b296-623edca01ac4/SEAFOweb/pdf/System/SEAFO%20SYSTEM%202017_.pdf.

Мельникович Б.А.

Глобальный международно-правовой механизм защиты морского биоразнообразия от последствий рыбной ловли в морских районах за пределами национальной юрисдикции.

Аннотация. В статье исследуется существующий механизм защиты морского биоразнообразия от последствий рыбной ловли в морских районах за пределами национальной юрисдикции, определяются пробелы в нем и дается вывод касательно необходимости создания глобального механизма защиты морской среды, который разрабатывается под эгидой ООН.

Ключевые слова: рыбная ловля, морские живые ресурсы, морское биологическое разнообразие, региональные рыбохозяйственные организации, открытое море.

B. Melnykovich

Global international legal mechanism of protection of marine biodiversity from consequences of fishing in marine areas beyond national jurisdiction.

Summary. In the article, the author studies the existing international legal mechanism of conservation of marine biodiversity from consequences of fishing in marine areas beyond national jurisdiction, shows gaps of such mechanism and gives conclusion concerning necessity of creation international legal mechanism of protection of marine biodiversity in frames of the future global international agreement for marine environment protection which is created by the UN.

Keywords: fishing, marine living resources, marine biological diversity, regional fishery management organizations, high sea.